

- Важни са машините - отвърща му Кондоянис.

- Парцелът излиза ли на шосето?

- Не.

Борис се обръща към Костов.

- Отбележете това!

След това тръгва напред и влиза в сградата.

Той спира пред парировните машини и набърсва уморено потното си чело.

Пазащът сваля един шперплатов капак, който заменя стучените стъкла и помещението светва.

- Трябва да видя машините в действие - казва инженерът.

- Разбира се! - съгласява се Борис.

- Как ще пуснем машините? - обръща се инженерът към Кондоянис.

Кондоянис повдига рамене.

- Нима трансформатор.

- Трябваше да се погрижите за това! - казва му нервно Борис. След това поглежда Костов и тихо добавя: - Зле ми е!

Костов го улавя под ръка.

- Вие искате да станете собственик на куп старо желязо!

... - продължава иронично Борис. - Отказвам се от сделката!

Той изглежда много зле, но се мъчи да скрие това.

- Кажете какво предлагат? - пита го гъркът.

- Половин милион швейцарски франка, вместо фабриката.

- Изключено.

- Тогава по-нататъшният разговор е безпредметен!

Борис се освобождава от Костов и тръгва към вратата.

- Чакайте! - спира го Кондоянис. - Много сте спривав!...

Моят адвокат ще пригответи договора след обяд!

- Ще го подпиша в хотела...